

31987L0101

L 42/43

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

12.2.1987.

PADOMES DIREKTĪVA
(1986. gada 22. decembris),
ar ko groza Direktīvu 75/439/EEK par atkritumeļļu apglabāšanu

(87/101/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā Padomes Direktīvā 75/439/EEK ⁽⁴⁾ noteikts, ka dalībvalstīm ir jāparedz vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu atkritumeļļu drošu savākšanu un apglabāšanu, kā arī pēc iespējas nodrošinātu atkritumeļļu apglabāšanu, tās pārstrādājot (reģenerējot un/vai sadedzinot, bet neiznīcinot);

tā kā reģenerācija ir visracionālākais atkritumeļļu otrreizējas izmantošanas veids, ņemot vērā enerģijas ietaupījumus, ko iespējams panākt; tā kā tādēļ prioritāte ir dodama atkritumeļļu pārstrādei, tās reģenerējot, ja to atļauj tehniskie, ekonomiskie un organizatoriskie ierobežojumi;

tā kā saskaņā ar pašreizējiem Kopienas tiesību aktiem dalībvalstis, ievērojot konkrētus nosacījumus, var aizliegt atkritumeļļu sadedzināšanu savā teritorijā; tā kā šī direktīva neparedz minēto noteikumu maiņu;

tā kā naftas atkritumeļļu dedzināšana rada dūmgāzes, kas satur videi kaitīgas vielas, ja tās tiek emitētas, pārsniedzot konkrētu koncentrāciju, tā kā tāpēc jāparedz pasākumi atkritumeļļu sadedzināšanas kārtības noteikšanai;

tā kā ir vēlams uzlabot atkritumeļļu savākšanas un apglabāšanas efektivitāti, kā arī pastiprināt kontroles pasākumus šajā jomā;

tā kā, ņemot vērā polihlordifenila un polihlortrifenila īpašo bīstamību, jāparedz stingrākas Kopienas tiesību normas attiecībā uz to atkritumeļļu reģenerāciju un sadedzināšanu, kuras ir piesārņotas ar minētajām vielām;

tā kā dalībvalstīm ir jābūt iespējai, ievērojot Līguma nosacījumus, paredzēt stingrākus vides aizsardzības pasākumus,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīvu 75/439/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 1. līdz 6. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“1. pants

Šajā Direktīvā

— “*atkritumeļļas*” ir jebkuras minerālas izcelsmes smēreļļas vai rūpnieciskās eļļas, kas ir kļuvušas nederīgas nolūkam, kam tās sākotnēji bija paredzētas, un jo īpaši lietota iekšdedzes motoru eļļa un pārnenumkārbu eļļa, kā arī minerālā smēreļļa, turbīnu eļļa un hidrauliskā eļļa,

— “*apglabāšana*” ir atkritumeļļu pārstrāde vai iznīcināšana, kā arī to glabāšana un apglabāšana virs vai zem zemes,

⁽¹⁾ OV C 58, 6.3.1985., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 255, 13.10.1986., 269. lpp.

⁽³⁾ OV C 330, 20.12.1985., 32. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 194, 25.7.1975., 23. lpp.

- “pārstrāde” ir darbības ar mērķi ļaut atkārtoti izmantot atkritumeļļas, proti, sadedzināšana un reģenerācija,
- “reģenerācija” ir jebkurš process, kura rezultātā, rafinējot atkritumeļļas, jo īpaši attīrot no piemaisījumiem, oksidācijas produktiem un piedevām, kas ir šādās eļļās, var iegūt bāzes eļļu,
- “sadedzināšana” ir atkritumeļļu kā degvielas izmantošana, atbilstīgi izmantojot radušos siltumu,
- “savākšana” ir visas darbības, ar kuru palīdzību atkritumeļļas var nogādāt no īpašnieka uzņēmumiem, kas apglabā šādas eļļas.

2. pants

Neskarot Direktīvas 78/319/EEK ⁽¹⁾ noteikumus, dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atkritumeļļu savākšanu un apglabāšanu, neradot tādu kaitējumu cilvēkiem un videi, no kura var izvairīties.

3. pants

1. Ja atļauj tehniskie, ekonomiskie un organizatoriskie ierobežojumi, dalībvalstis paredz pasākumus, lai par prioritāru kļūtu atkritumeļļu pārstrāde, tās reģenerējot.
2. Ja eļļas neregenerē 1. rindkopā minēto ierobežojumu dēļ, dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka atkritumeļļu sadedzināšanu veic no vides viedokļa pieņemamos apstākļos saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, ja tāda sadedzināšana ir tehniski, ekonomiski un organizatoriski iespējama.
3. Ja atkritumeļļas neregenerē un nesadedzina 1. un 2. rindkopā minēto ierobežojumu dēļ, dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi to drošai iznīcināšanai, kontrolētai uzglabāšanai vai noglabāšanai.

4. pants

Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai:

- a) aizliegtu atkritumeļļu ievadīšanu iekšējos virszemes ūdeņos, gruntsūdeņos, teritoriālajā jūrā un kanalizācijas sistēmās;
- b) aizliegtu augsnei kaitīgu atkritumeļļu noglabāšanu vai novadīšanu, kā arī jebkādu nekontrolētu atkritumeļļu pārstrādes atlieku novadīšanu;

- c) aizliegtu jebkādu atkritumeļļu pārstrādi, kas rada gaisa piesārņojumu, kurš pārsniedz esošajos noteikumos paredzēto.

5. pants

1. Ja vajadzīgs šajā direktīvā paredzēto mērķu sasniegšanai, un, neskarot šīs direktīvas 2. panta noteikumus, dalībvalstis informē sabiedrību un veic reklāmas kampaņas, lai nodrošinātu atkritumeļļu iespējami pareizu glabāšanu un savākšanu.

2. Ja savādāk nav iespējams sasniegt 2., 3. un 4. pantā minētos mērķus, dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka viens vai vairāki uzņēmumi veic to atkritumeļļu savākšanu un/vai apglabāšanu, kuras tiem nodod īpašnieki, ja vajadzīgs — kompetento iestāžu tiem piešķirtā plātibā.

3. Lai sasniegtu 2. un 4. pantā formulētos mērķus, dalībvalstis var paredzēt atkritumeļļu pārstrādi ar jebkādu no 3. pantā minētajiem paņēmieniem. Šajā nolūkā tās var paredzēt atbilstīgas pārbaudes.

4. Lai nodrošinātu atbilstību pasākumiem, kas paredzēti saskaņā ar 4. pantu, ikviens uzņēmums, kurš savāc atkritumeļļas, ir jāreģistrē, un valstu kompetentajām iestādēm jāveic atbilstīga uzraudzība, iespējams, izveidojot arī atļauju sistēmu.

6. pants

1. Lai panāktu atbilstību saskaņā ar 4. pantu paredzētajiem pasākumiem, jebkuram uzņēmumam, kas nodarbojas ar atkritumeļļu apglabāšanu, ir jāsaņem atļauja. Ja vajadzīgs, minēto atļauju izsniedz pēc tam, kad ir pārbaudītas iekārtas.

2. Neskarot noteikumus, kas paredzēti valstu un Kopienas tiesību aktos, un kam atšķirībā no šīs direktīvas ir citi mērķi, uzņēmumiem, kas reģenerē atkritumeļļas vai izmanto tās kā degvielu, atļauju izsniedz tikai tad, ja kompetentās iestādes ir pārliecinājušās, ka ir veikti visi vajadzīgie vides un veselības aizsardzības pasākumi, ieskaitot labāko pieejamo tehnoloģiju izmantošanu, ja izmaksas nav nesamērīgi augstas.

7. pants

Ja atkritumeļļas reģenerē, dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai:

- a) reģenerācijas iekārtas darbība neradītu tādu kaitējumu videi, no kura var izvairīties.

Tāpēc dalībvalstīm ir jānodrošina, ka risku, kas saistās ar reģenerācijas atlieku daudzumu, kā arī šo atlieku toksicitāti un bīstamību, samazina līdz minimumam un tās apglabā saskaņā ar Direktīvas 78/319/EEK 9. pantu;

- b) reģenerācijas rezultātā iegūtā bāzes eļļā nav toksisku vielu un bīstamo atkritumu, kā paredzēts Direktīvas 78/319/EEK 1. panta b) punktā, un polihlordifenilu un polihlortrifenilu (PCB/PCT) koncentrācija nepārsniedz 10. pantā paredzēto.

Dalībvalstis informē Komisiju par šiem pasākumiem. Pamatojoties uz šo informāciju, Komisija piecos gados pēc šīs direktīvas paziņošanas Padomei iesniedz ziņojumu, ja vajadzīgs, papildinot ar atbilstīgiem priekšlikumiem.

8. pants

1. Neskarot Direktīvas 84/360/EEK (?) un šīs direktīvas 3. panta 1. punkta noteikumus, ja atkritumeļļas izmanto kā degvielu, dalībvalstis paredz atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka iekārtas darbība neradīs ievērojamu gaisa piesārņojuma līmeni, jo īpaši, emitējot šīs direktīvas pielikumā minētās vielas. Tāpēc:

- a) dalībvalstīm ir jānodrošina, ka atkritumeļļu sadedzināšana iekārtās ar ieejas siltuma jaudu 3 MW vai vairāk, ņemot vērā zemāko siltumspēju (LHV), ievēro pielikumā noteiktās emisijas robežvērtības.

Dalībvalstis jebkurā laikā var paredzēt stingrākas robežvērtības nekā pielikumā dotās. Tās var noteikt robežvērtības arī vielām un parametriem, kas nav minēti pielikumā;

- b) dalībvalstis paredz pasākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu, ka atkritumeļļu sadedzināšana iekārtās ar jaudu, kas ir mazāka par 3 MW, ņemot vērā zemāko siltumspēju, tiek pienācīgi kontrolēta.

Tās informē Komisiju par šiem pasākumiem. Pamatojoties uz šo informāciju, Komisijai 5 gados pēc šīs direktīvas paziņošanas dienas ir jāiesniedz Padomei ziņojums, ja vajadzīgs, papildinot to ar attiecīgiem priekšlikumiem.

2. Dalībvalstis turpmāk nodrošina, ka:

- a) atkritumeļļu sadedzināšanas atliekas apglabā saskaņā ar Direktīvas 78/319/EEK 9. pantu;
- b) atkritumeļļās, ko lieto kā degvielu, nav toksisku un bīstamu atkritumu, kas paredzēti Direktīvas 78/319/EEK 1. panta b) punktā, un polihlordifenila un polihlortrifenila līmenis tajos nepārsniedz 50 ppm.

3. Pielikumā paredzēto robežvērtību ievērošanu alternatīvi var nodrošināt ar piemērotu kontroles sistēmu attiecībā uz piesārņojošo vielu koncentrāciju atkritumeļļās, to maisījumos un citās degvielās, kuras ir paredzēts sadedzināt, ņemot vērā iekārtu tehnisko raksturojumu.

Attiecībā uz tādām iekārtām, kurās pielikumā minēto vielu emisija papildus var rasties no karsēšanas produktiem, dalībvalstis, izveidojot atbilstīgu kontroles sistēmu, nodrošina, ka šo vielu proporcija, kas rodas atkritumeļļu sadedzinot, nepārsniedz pielikumā noteiktās robežvērtības.

(1) OV L 84, 31.3.1973., 43. lpp

(2) OV L 188, 16.7.1984., 10. lpp.”

2. Direktīvas 7. pants kļūst par 9. pantu.

3. Direktīvas 8. un 9. pantu svītro.

4. Iekļauj šādu jaunu 10. pantu:

“10. pants

1. Glabājot un savācot, atkritumeļļu īpašnieki un savācēji nedrīkst sajaukt atkritumeļļas ne ar polihlordifenilu un polihlortrifenilu Direktīvas 76/403/EEK (1) nozīmē, ne ar toksiskiem un bīstamiem atkritumiem Direktīvas 78/319/EEK nozīmē.

2. ņemot 3. punktā paredzēto, Direktīvas 76/403/EEK noteikumi attiecas uz atkritumeļļām, kurās ir vairāk nekā 50 ppm polihlordifenila vai polihlortrifenila.

Dalībvalstis paredz arī speciālus tehniskus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu jebkuru atkritumeļļu, kurās ir polihlordifenils vai polihlortrifenils, apglabāšanu, neradot tādu kaitējumu videi un cilvēkam, ko var novērst.

3. Polihlordifenilu vai polihlortrifenilu saturošo atkritumeļļu reģenerāciju var atļaut, ja reģenerācijas procesā ir iespējams iznīcināt polihlordifenilu vai polihlortrifenilu vai samazināt to koncentrāciju tā, lai reģenerētajās eļļās tā nepārsniegtu maksimālo robežu, kas nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 50 ppm.

4. Komisija, konsultējoties ar Komiteju pielāgošanai tehnikas attīstībai, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 78/319/EEK 18. pantu, paredz standarta metodi polihlordifenila/polihlortrifenila satura atkritumeļļās noteikšanai.

5. Atkritumeļļas, kas satur vielas, kuras atbilst toksisko un bīstamo atkritumu definīcijai, kas dota Direktīvas 78/319/EEK 1. panta b) punktā, ir jāapglabā saskaņā ar minētās direktīvas noteikumiem.

(¹) OV L 108, 26.4.1976., 41. lpp.”

5. Direktīvas 10. pants kļūst par 11. pantu.

6. Direktīvas 11. pants kļūst par 12. pantu un to lasa šādi:

“12. pants

Ikvienam uzņēmumam, kas savāc, glabā un/vai apglabā atkritumeļļas, pēc kompetento iestāžu pieprasījuma ir jāsniedz informācija par atkritumeļļu vai to atlieku savākšanu un/vai apglabāšanu.”

7. Direktīvas 12. pants kļūst par 13. pantu un to lasa šādi:

“13. pants

1. Uzņēmumus, kas minēti 6. pantā, dalībvalstis regulāri inspicē, jo īpaši, pievēršot uzmanību to atbilstībai atļaujas ierakstītajiem nosacījumiem.

2. Kompetentās iestādes vēro tehnikas un/vai vides stāvokļa attīstības tendences, lai vajadzības gadījumā pārskatītu uzņēmumiem saskaņā ar šo direktīvu izdotās atļaujas.”

8. Direktīvas 13. un 14. pants attiecīgi kļūst par 14. un 15. pantu.

9. Pievieno šādu jaunu 16. pantu:

“16. pants

Dalībvalstis, ievērojot Līguma noteikumus, vides aizsardzības nolūkā var paredzēt pasākumus, kas ir stingrāki nekā šajā direktīvā noteiktie.

Šādi pasākumi *inter alia* ar tādiem pašiem noteikumiem var ietvert atkritumeļļu dedzināšanas aizliegumu.”

10. Direktīvas 15. un 16. pants kļūst attiecīgi par 17. un 18. pantu.

11. Pievieno šīs direktīvas pielikumu.

2. pants

Dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, sākot ar 1990. gada 1. janvāri, un par to tūlīt informē Komisiju.

3. pants

Dalībvalstu saskaņā ar šo direktīvu veiktos pasākumus var progresīvi attiecināt uz visiem Direktīvas 75/439/EEK 6. pantā minētajiem uzņēmumiem, kuri pastāv laikā, kad paziņo šo direktīvu, septiņus gadus pēc minētās paziņošanas (¹).

4. pants

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to normatīvo aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1996. gada 22. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. SHAW

(¹) Šī Direktīva ir izziņota dalībvalstīm 1987. gada 13. janvārī

PIELIKUMS

Emisijas robežvērtības ⁽¹⁾ dažām vielām, kas emitētas, sadedzinot atkritumeļļas iekārtās ar jaudu 3 MW vai lielāku

Piesārņojošā viela	Robežvērtības, mg/Nm ³								
Cd	0,5								
Ni	1								
	(²) vai (²)								
Cr	<table style="border: none; vertical-align: middle;"> <tr> <td rowspan="4" style="font-size: 3em; vertical-align: middle;">}</td> <td rowspan="4" style="vertical-align: middle;">1,5</td> <td style="border-left: 1px solid black; padding-left: 5px;">Cr</td> <td rowspan="4" style="font-size: 3em; vertical-align: middle;">}</td> <td rowspan="4" style="vertical-align: middle;">5</td> </tr> <tr> <td style="border-left: 1px solid black; padding-left: 5px;">Cu</td> </tr> <tr> <td style="border-left: 1px solid black; padding-left: 5px;">V</td> </tr> <tr> <td style="border-left: 1px solid black; padding-left: 5px;">Pb</td> </tr> </table>	}	1,5	Cr	}	5	Cu	V	Pb
}				1,5			Cr	}	5
							Cu		
							V		
	Pb								
Cu									
V									
Pb									
Cl ⁽³⁾	100								
F ⁽⁴⁾	5								
SO ₂ ⁽⁵⁾	–								
Putekļi (kopā) ⁽⁵⁾	–								

(¹) Šīs robežvērtības, kuras nedrīkst pārsniegt, dedzinot atkritumeļļas, norāda iepriekšminēto vielu emisiju masu koncentrāciju atkritumu sadedzināšanas dūmgāzēs, kas izteikta kā dūmgāzu tilpums standartapstākļos (273 K, 1 013 hPa) pēc ūdens tvaika satura un 3 tilpuma % skābekļa satura atņemšanas dūmgāzēs.

Direktīvas 8. panta 3. punkta 2. daļā paredzētajā gadījumā skābekļa saturs ir tāds, kas atbilst normāliem darba apstākļiem konkrētajā procesā.

(²) Dalībvalstis izvēlas, kuru no šiem variantiem piemēros valstī.

(³) Neorganiski hlora gāzveida savienojumi izteikti kā hlorūdeņradis.

(⁴) Neorganiskie fluora gāzveida savienojumi izteikti kā fluorūdeņradis.

(⁵) Šajā stadijā nav iespējams noteikt šo savienojumu robežvērtības. Dalībvalstis pašas neatkarīgi nosaka emisiju standartus šo vielu ievadīšanai vidē, ņemot vērā Direktīvas 80/779/EEK prasības (OV L 229, 30.8.1980., 30. lpp.)